

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ สัจจะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่อยู่อาศัย เป็นที่พึ่งอาศัยของหัวใจของเรา หัวใจของเราจะรุ่มร้อนขนาดไหน จะมีความทุกข์ยากขนาดไหน ไม่มีที่พึ่งที่อาศัยที่ไหนทั้งสิ้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “เธอจงมีธรรมเป็นที่พึ่งเกิด จงมีธรรมเป็นที่พึ่งเกิด” แล้วธรรมมันอยู่ไหนล่ะ

เวลาธรรม สัจธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ในพระไตรปิฎกก็เป็นแผนที่เป็นที่ชี้เข้าไปสู่สัจธรรมในใจของเรา ไปหาครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ก็ได้ชี้แนะนำทางเข้ามาในใจของเราทั้งสิ้น ถ้าในใจของเราเห็นไหม

เวลาอากาศร้อนนี้ร้อนมาก ร้อนสุดที่จะร้อน เวลาฝนตกลงมามันชุ่มเย็นไปหมดนะ

เวลาร้อนๆ ร้อนๆ จะแก้ด้วยวิธีการใด ยิ่งร้อนๆ ยิ่งแก้ด้วยอารมณ์ของเรา ยิ่งแก้ด้วยความขัดแย้ง ยิ่งแก้ด้วยชี้แต่คนอื่นผิดๆ ชี้แต่คนอื่นเขาทำทั้งสิ้น ชี้แต่คนอื่นทำทั้งสิ้น

แล้วตัวเองล่ะ ตัวเองจะมีที่พึ่งอาศัยจากไหนๆ

ถ้ามีที่พึ่งอาศัยมาจากไหน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาหรือสัตว์ชนสัตว์ๆ ไง ถ้าหรือสัตว์ชนสัตว์ อนุப்புพิกถา ให้เขาเสียสละทานๆ การเสียสละทานคือการเสียสละ การอภัยทาน

อภัยทาน คนที่มีจิตใจ คนที่จิตใจสมองเขาต่ำต้อย พยายามชี้ให้เขามีสมองขึ้นมาให้ได้ ชี้ให้เขาเห็นถูกเห็นผิดให้ได้ ชี้มาว่าที่มันเป็นอย่างนี้เพราะมือเรา เพราะมือเรา เพราะมือเรา แล้วเพราะมือเรามันมาจากไหนล่ะ

มันบอกไม่เป็นไรๆ เอาแต่สะดวก เอาแต่ makkelijk เอาแต่ makkelijk มากง่ายจะได้ยาก มากง่ายจะได้ยาก

จิตใจของคนที่เป็นนักอนุรักษ์นะ เขามีแต่ความทุกข์ยาก เขาแบกโลก เขาต้องการให้คนเข้าใจ เขาต้องการให้คนรู้ เขาแบกโลกไว้นะ แบกโลกไว้เพราะอะไร

แบกโลกไว้ให้รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด เขาแบกโลกไว้ว่าใครเป็นคนทำ ถ้าใครเป็นคนทำ ก็เราทำกันเองไง ถ้าเราทำกันเอง ถ้าเราช่วยกันเอง มันก็รอดพ้นมาด้วยกันเองไง ถ้ามันได้กันเองเห็นไหม

สิ่งที่มีมันเกิดจากสติปัญญาของคน สติปัญญาของคนมันมาจากไหน มันมาจากการฝึกหัด มาจากความเข้าใจ ถ้าฝึกหัดเข้าใจนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภว่าหรือสัตว์ชนสัตว์ หรือสัตว์ชนสัตว์ที่นี้ไง

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ เพฺวเม ภิกขเว ทางสองส่วนที่ไม่ควรเสพ

สุดโต่งทั้งสองข้าง สุดโต่งทั้งทางความรุนแรง สุดโต่งทั้งทางที่ไม่เอาไหน

กามสุขัลลิกานุโยค ไม่เอาไหน นอนจมอยู่กับความสุขของตน

อัตตกิลมถานุโยค มีแต่ความทุกข์ความยาก

ความสุดโต่งทั้งสองทาง ไม่เอาๆ เวลาจะเอาขึ้นมาเอามัชฌิมาปฏิปทา มัชฌิมาปฏิปทาของใคร

ใครมีความความจำเป็น เห็นไหม เราชี้หน้าเลย คนนั้นทำๆ แต่ดูสภาพแวดล้อมสิ ในภูมิอากาศแต่ละประเทศมันไม่เหมือนกัน คนเราจะทำได้มากได้น้อยไม่เหมือนกัน สิ่งที่ไม่เหมือนกัน เราก็ต้องมีน้ำใจต่อกัน

คนที่มีน้ำใจต่อกัน ในที่ลุ่ม ในที่แห้ง ในที่ดอน ในที่ต่างๆ ความเป็นอยู่มันไม่เหมือนกัน มันไม่เหมือนกัน จะชี้หน้าๆ ชี้หน้าจะว่าใคร ถ้าชี้หน้าว่าใคร แล้วสภาพแวดล้อมของเขาละ แล้วสิ่งใดที่มีค่าที่สุด เห็นไหม

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าห้ามญาติ ญาติของท่านฝ่ายพ่อฝ่ายแม่แย่งน้ำทำนากัน แย่งน้ำทำนากันไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปห้ามครั้งที่หนึ่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปห้ามครั้งที่สองนะ จนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปห้ามครั้งที่สาม เขาส่งกันตายหมดเลยนะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปห้ามครั้งที่หนึ่งนะ เวลาให้เหตุผลนะ ยกทัพมาเพื่ออะไร เพื่อจะมาแย่งน้ำ จะเปิดน้ำเข้าที่ของตน แล้วเวลาถ้าเปิดน้ำเข้าที่ของตน ถ้ามันคุยกัน มันเข้าใจกัน มันก็แบ่งปันกันได้ไหม ถ้าแบ่งปันกันไม่ได้ รบทัพจับศึกกันไป สิ่งที่เสียไปคือชีวิต ไซ้ใหม่ สิ่งที่มีชีวิต น้ำกับชีวิตสิ่งไหนมีคุณค่ามากกว่ากัน ชีวิตมีคุณค่ากว่า ด้วยความเข้าใจด้วยความตกลงกันได้ แยกย้ายกลับไปครั้งที่หนึ่ง

พอครั้งที่สองมาก็มาห้ามอีก ครั้งที่สาม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยสภาพแวดล้อม ด้วยความจำเป็นต่างๆ ในชีวิตมันก็มีจำเป็นทั้งสิ้น แต่ด้วยเวรด้วยกรรมของเขา ด้วยการกระทำที่มันบาดหมางกันมา สิ่งที่สร้างกันมา ถึงที่สุดก็รบราฆ่าฟันกันเพราะการแย่งชิงน้ำทำนา

นี่เวลาให้สติให้ปัญญาาก็ให้ได้เป็นครั้งเป็นคราว แต่ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมามันต้องคนที่มีการมี คนที่มีการมี คนที่พยายามชี้แนะ มีบารมีแล้วเราช่วยเหลือเจือจานเขา สิ่งใดที่ขาดแคลนเราก็จะช่วยเหลือเจือจานเขา

ช่วยเหลือเจือจานกัน แบ่งปันกันเพื่อบั่นทอนความทุกข์ความยาก เจือจานกัน แล้วมีอะไรเราช่วยเหลือกันๆ นี่ทางโลกนะ แล้วทางธรรมๆ ละ

ทางธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาหรือสัตว์ชนสัตว์ๆ ไง

เรามาวัดมาวาขึ้นมาเราก็มาปรารถนาเพื่อขุดค้นหาหัวใจของตน ถ้าขุดค้นหาหัวใจของตน ถ้าทำความสงบของใจเข้ามาได้ ทำความสงบของใจเข้ามาได้ สิ่งที่ว่าหัวใจที่มันฟังปาอาศัยได้ๆ มันจะฟังปาอาศัยกันข้างนอก เห็นไหม

เวลามีภัยแล้ง ภัยแล้งมันรุนแรงมาก เวลาฝนตกลงมาชุ่มเย็น ชุ่มเย็นไปหมดเลย ถ้าเวลามีภัยแล้ง คนร้อนตาย สถิติของโลกนะ ร้อนตายก็มี หนาวตายก็มี น้ำท่วมตายก็มี เวลาตายเพราะอะไร ตายเพราะมันสุดโต่งมากเกินไป

แต่ถ้าเวลาฝนตกๆ ขึ้นมา คนที่มีสติมีปัญญาเขาก็กักน้ำไว้ เขาพยายามถนอมรักษาน้ำไว้ไว้ใช้ประโยชน์ของเขา ไม่ใช่ น้ำท่วมตาย น้ำท่วมตาย ร้อนก็ร้อนตาย หนาวก็หนาวตาย เวลา น้ำท่วม น้ำท่วมตาย ตายหมดเลยเพราะใช้ไม่เป็น

มัชฌิมาปฏิปทา มัชฌิมาปฏิปทาความจำเป็นของเรา ถ้าความจำเป็นของเรานะ สิ่งใดที่มันสุดโต่งๆ สิ่งใดที่มันรุนแรง ภัยพิบัติ ภัยพิบัติเวลาขึ้นมา ภัยพิบัติใครจะป้องกันมันได้ เวลาภัยพิบัติขึ้นมาตายเป็นเปื้อน

แล้วถ้าเป็นความจริงๆ ละ ถ้าความจริงภัยพิบัติ ใครมีบุญกุศลขึ้นมา เวลาเครื่องบินตก ตกตายทั้งลำเลย แต่เราคนเดียวขึ้นเครื่องบินไม่ทัน นี่ไง มันรอดได้ ถ้ามันขึ้นเครื่องบินมันก็ไปตายทั้งลำนั่นนะ เวลาเครื่องบินมันตกทั้งลำตายเกลี้ยงเลย ไอ้คนที่มาขึ้นเครื่องบินไม่ทัน รอด

ภัยพิบัติ เวลาภัยพิบัติที่มันเห็น ภัยพิบัติขึ้นมา มันวิกฤติขึ้นมา มันไม่มีทางสิ่งใดที่จะรอดชีวิตได้ แต่ถ้าคนมีบุญกุศลนะ เขาไม่ไปอยู่ในภัยพิบัตินั้น มันมีเหตุมีความจำเป็นขึ้นมาให้เราพลาดพรากจากสิ่งนั้นไป

กรรมดี กรรมชั่ว เวลากรรมดีขึ้นมามันมีเหตุมีผลของมัน มันมีที่ไปที่ไปของมัน มันต้องมีที่ไปที่ไปทั้งสิ้น ในโลกนี้ไม่มีอะไรของฟรี พระพุทธศาสนาไม่ได้บอกมีของฟรี ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ คนที่ฉลาดขึ้นมาก็ได้สร้างได้สมของตัวเองมา คนที่โง่งที่เขลาขึ้นมาก็ไปกลั่นแกล้งเขามา

ในสมัยพุทธกาล ในพระไตรปิฎก เวลาพระสวดปาฏิโมกข์ ท่องปาฏิโมกข์ คนที่ฉลาดไป ยืมไปยาะเขา จนเขาไม่สวดปาฏิโมกข์ เขาอายุใจ ถึงเวลาไปเกิดอีกชาติหนึ่งเป็นคนโง่งเขลาเบาปัญญาไปเลย เห็นไหม มันมีที่ไปที่ไปทั้งนั้น มันต้องมีที่ไปที่ไป

อจินไตย ๔ กรรมเป็นเรื่องอจินไตย อจินไตยตรงไหน อจินไตยเพราะมันซับซ้อนมามาก บุญเพนิวาสนาสุสติญาณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่มีต้นไม่มีปลายนะ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ การที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ใครจะปฏิเสธ ใครจะไม่เชื่อมั่นเรื่องของเขา วิทยาศาสตร์เจริญขนาดไหนก็เรื่องของวิทยาศาสตร์เขาไป แต่สัจจะความจริง สัจจะความจริงมันเป็นสัจจะความจริงวันยังค่ำ สัจจะความจริงวันยังค่ำ คือว่านี่ใจเวลามันทุกข์มันยากมันหงอยมันเหงาในหัวใจ วิทยาศาสตร์ทำอะไรไม่ได้หรอก

ไปศึกษาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์จะแก้ได้ ตึกถล่ม ตึกถล่มขึ้นมาแล้ววิศวกรรมเขามาเลยนะ มันถล่มเพราะอะไร พอเข้าใจแล้ว เออ! เข้าใจ ก็เข้าใจ นี่วิทยาศาสตร์มันก็แก้กันอย่างนี้นี่ไง วิทยาศาสตร์มันแก้ได้ด้วยวัตถุใจ

ถ้าพุทธศาสนา พุทธศาสนมันแก้ทุกข์ในหัวใจของเราใจ ถ้าแก้ทุกข์ที่หัวใจของเรา จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันได้สร้างบุญสร้างกรรมมาขนาดไหน

ถ้าได้สร้างบุญสร้างกรรมมานะ เวลาโครงการช่วยชาติฯ ของหลวงตา เวลาท่านทำของท่าน ท่านเข้าใจของท่าน ท่านบอกเลย พวกที่เชื่อฟังท่านคือเรามีวาสนาร่วมกันมา คนที่เชื่อที่ฟังที่มาอุ้มชูค้ำจุนกันนั้นนะเพราะว่าท่านได้สร้างบุญสร้างกรรมกันมา

ไอ้พวกที่มาเจาะยาง ไอ้พวกที่มาทำลาย พยายามชี้โทษว่ามันไม่ใช่ออย่างนั้นๆ ไอ้นั้นมันก็มีเวรมีกรรมต่อกันมา ถ้ามีเวรมีกรรมต่อกันมา มันก็ไปปรับทัศนคติให้เห็นต่างกัน พอทัศนคติเห็นต่างกันนะ ด้วยเหตุด้วยผลอะไรก็แล้วแต่ ก็เลสมันไม่มีเหตุผล ก็เลสมันเอาชนะคะคานทุกคนไปทั้งสิ้น เห็นไหม

จิตของเราก็เหมือนกัน เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันมีเวรมีกรรมของมันมา ถ้ามีเวรมีกรรมของมันมา ในชาติปัจจุบันนี้เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้อภัยทานๆ การให้อภัย คนที่มันมีจิตใจมันขัดมันแย้งในหัวใจ เราตั้งสติของเราขึ้นมาให้ได้

เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะก็เห็น ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว แล้วเวลาเราไม่เห็นนะ ไปโรงพยาบาลนะ เวลาคนที่ปฏิบัติธรรมไปโรงพยาบาลมันไปพิจารณาธรรมๆ นะ ตั้งแต่ห้องคลอด ดูคนเกิด ดูคนเจ็บ ดูคนป่วย ดูคนตาย แล้วมันจะมีสติหรือ มันจะไม่กระพือไปกับโลก เห็นไหม

นี่ไง ถ้าไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลใหญ่ๆ ขึ้นมา แล้วไปเดินพิจารณาธรรม ไปเดินพิจารณาธรรมนะ คนถ้ามีสติปัญญา เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนขึ้นมา สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือหัวใจของมนุษย์ไง

เวลาหลวงตาท่านทุกข์ยากขนาดไหนเวลาท่านเทศน์ว่าการ ท่านอุทิศสำหรับตรากตรำไปนะ ตรากตรำไปเอาหัวใจของคน เอาหัวใจของคนไง หัวใจที่มันอยู่กับเรานี้

หัวใจอยู่กับเรา เราเกิด จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวลาเกิดในท้องพ่อท้องแม่ขึ้นมาแล้วเกิดมาเป็นเราแล้วมันก็ยังส่งออกนะ ไปยึดมันถือมันนะ ยึดมันในชาติในตระกูล ในการเกิด ในสถานะ ในการเหยียบย่ำ มันส่งออกไปหมดเลย แล้วมันไม่มองตัวมันเองเลย

เวลาหลวงตาท่านปรารภนาไปเรือสัตว์ชนสัตว์ ไปเอาใจคนๆ เอาใจคนก็พยายามไปชักไปกระตุ้นให้พวกนั้นนะหันกลับมาดูใจของตน ให้มันกลับมาดูใจมัน ให้มันกลับมาดูความรู้สึกนึกคิดใจ

นี่ไง จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะที่มันทุกข์มันยากอยู่ที่นี่ เวลามันทุกข์มันยากบ่นพร่ำเพื่อ เวลาจริงๆ ขึ้นมา เวลาร้อน เราร้อน ร้อนจนร้อนตาย

ร้อนตาย ในสถิติโลกเขามีนะ ร้อนตาย หนาวตาย น้ำท่วมตาย เพราะอะไร เพราะมันสุดโต่ง

แต่ของเรานะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาร้อน เราก็หาที่ร่ม หาที่หลบแดด เวล่าน้ำท่วม เราก็พยายามหาที่ดอนที่หลบภัย เวลามันหนาว หนาวก็หาที่อบอุ่น นี่ก็เหมือนกัน เรา รู้จักรักษา

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เหมือนกัน อริยสัจ อริยสัจปากเปียกปากแฉะ ทุกคนมีคุณธรรม พฤติกรรมมันเลวทรามๆ ธรรมะสุดยอด แต่กูด้าต้อย อริยสัจทั้งนั้นนะ อริยสัจสุดยอด แล้วอริยสัจคนอื่นผิดด้วยนะ อริยสัจคนนั้นถูกเสียดด้วย นี่เวลามันขึ้นใจ

แต่ถ้าเป็นจริงๆ ขึ้นมา เอ็งเก็บน้ำไว้หรือเปล่า เวลาภัยแล้ง เอ็งมีน้ำไว้ใช้หรือไม่ เวลาฝนตกรุนแรงเกินไป เอ็งได้ทำที่อยู่เอ็งมันคงหรือยัง เวลาเกิดภัยพิบัติ เอ็งได้ป้องกันภัยหรือไม่ นี่ไง

มันจะเกิดสิ่งใดก็แล้วแต่ ถ้าจิตใจเขาร่วมเย็นขึ้นมา เราพยายามหลบหลีก พยายามเก็บ พยายามใช้สติปัญญาแก้ไขสถานการณ์ให้มันดีขึ้นๆ ใจ

ไอ้เรื่องนี้มันเรื่องภัยของวิภวภูมิต่างๆ มันเรื่องของโลกใจ ถ้าเรื่องของหัวใจของเราใจ ทำไมเรา ไม่เกิดพร้อมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งๆ ที่เกิด

ประวัติหลวงปู่ขาว ท่านเกิดทันหมด ประวัติหลวงปู่ขาวท่านช่วยทำสังคายนาด้วย นี่ ท่านพูดถึงประวัติของท่าน ท่านเล่าของท่านเอง ประวัติหลวงปู่ขาว ท่านได้สร้างมาขนาดนั้น ท่านได้ทำของท่านมาขนาดนั้น

เวลาทำของท่านมามันเป็นประโยชน์ นี่จิตใจที่มันสร้างสมบุญญาธิการมา จิตใจที่สร้าง สมบุญญาธิการมา สิ่งใดที่มันเป็นวิภวภูมิต่างๆ ในชีวิตมันมีสติปัญญายับยั้งหมด ภรรยา มีชู้ ดาบจะ พันชู้ อยู่แล้ว สติปัญญา มันยับยั้งเลย เขารู้ตัวแล้ว เขายอมรับผิดแล้ว อย่าทำเขา

ถ้าพันเขาก็ไม่ได้บวชมาเป็นหลวงปู่ขาว ถ้าพันเขามันก็ต้องติดคุก มันก็ต้องทำไป แต่ ด้วยสติ ด้วยอำนาจวาสนาที่ได้สร้างสมมาๆ ขนาดภรรยา มีชู้ แล้วท่านก็เป็นคนไม่ใช่คนลงคน คนจริง คนจริงมันหยามกันอย่างนั้นไม่ได้ ถ้ามันหยามกันอย่างนั้นมันต้องตายหมด แต่ สติปัญญา มันก็เท่าทัน เห็นไหม เขายอมรับแล้ว เขาสารภาพแล้ว อย่าทำเขา

คำว่า “เขายอมรับแล้ว เขาสารภาพแล้ว อย่าทำเขา” นี่คือสติปัญญาที่มันรู้เท่าทัน อารมณ์โกรธที่โกรธรุนแรงมาก การโกรธที่รุนแรงมาก การที่จะกระทำเขาด้วยศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ แล้วศักดิ์ศรีของลูกผู้ชาย

แต่สติปัญญาที่มันเท่าทัน “เขาสารภาพแล้ว เขายอมแล้ว อย่าทำเขา” นี่ถ้ามันมี สติปัญญาอย่างนี้ได้ เพราะอะไร

ย้อนกลับไปใจ ย้อนกลับไปที่ว่าท่านเกิดทันองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเกิด ทันเทวทัต ท่านเกิดทัน ท่านเป็นลูกศิษย์เทวทัต อยู่กับเทวทัต ประวัติหลวงปู่ขาวอยู่ในตู้ เอาไป อ่านได้ ท่านเล่าเอง เป็นสติปัญญาของท่าน

นี่พูดถึงผลของวิภูฏะๆ เพราะคนเรามันจะมีสติปัญญา มันได้สร้างสมของมันมา คนที่มีสติปัญญาที่ยังคิดได้ การยังคิด ยังคิดเพราะมีอำนาจวาสนา แต่คนที่อ่อนแอมันทั้งน้อยเนื้อต่ำใจ โอ๊ย! ไม่มีใครชื่นชมเราเลย ไม่มีใครเอวอมาหาม

เอ็งได้ประโยชน์อะไร เอวอมาหามนะ เอ็งซื้อรถเทรลเลอร์มาชักลากได้เลย เอ็งจะทำอะไรก็ได้ สิ่งที่ทำ แต่เอ็งทำแล้วสังคมยอมรับไหม มันมีบาร์มีเหม มันเป็นไปไม่ได้หรอก มันเป็นไปไม่ได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนาริ้อสัตว์ขันธ์สัตว์ เวลาหลวงตาท่านไปเทศน์ว่า การไปเอาใจของคนๆ ใจของคนถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา มันจะเกิดวิฤทธิสิ่งใดขึ้นมา ก็แล้วแต่ มันแก้ไขของมันได้

ธรรมโอสถๆ ธรรมโอสถขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแก้ไขที่หัวใจของเรา

มันจะเร้าร้อนขนาดไหนมันก็เร้าร้อนโดยภูมิอากาศโดยธรรมชาติของมัน แต่ใจของเรา ละ เห็นไหม เห็นโทษของมันหรือไม่ เห็นโทษของมันแล้วมันจะไปโทษใคร จะไปโทษอากาศร้อนก็ไม่ได้ โทษใครไม่ได้ก็โทษน้ำมือมนุษย์

แล้วโทษน้ำมือมนุษย์ มันโทษวิภูฏะ โทษวิภูฏะเพราะอะไร เพราะสมัยก่อนคนเราก็พันล้าน ตอนนี้หกพันล้านจะเจ็ดพันล้านจะหมื่นล้าน แล้วสิ่งที่เป็นวิฤทธิที่สุดคือสิ่งที่ของเสียจากมนุษย์ มนุษย์ทำของเสียมาก มนุษย์ขับถ่าย มนุษย์ใช้ทรัพยากรมหาศาล มนุษย์ มนุษย์ ทั้งนั้นเลย แล้วโทษใคร โทษใคร

ผลของวิภูฏะไง วาระที่มากเกิดไ วะไง สภาคกรรม กรรมที่ร่วมกันมา กรรมที่ทำกันมา แต่ถ้าใครมีสติปัญญา ผู้อนุรักษ์เขาก็แบกก็หามโลกนะ เขาพยายามของเขา เขาทุ่มเทของเขา นั่นก็ทุ่มเทของเขา ถ้าเขาทุ่มเทด้วยน้ำใสใจจริง

แต่ถ้ามีสิ่งใดก็แล้วแต่ ถ้ามันเป็นประโยชน์บ้าง ใ้สืบแปดมงกุฏมันจะสวมรอยทันที ใ้พวกสืบแปดมงกุฎมีอะไรไม่ได้เลยละ มันจะเข้ามาเลย มันจะเข้ามาเลย มันจะเข้ามามีปัญหาทันที

ฉะนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาจะไม่เชื่อสิ่งใดง่ายๆ จะต้องมีความสติปัญญาใคร่ครวญ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นะ กาลามสูตร อย่าเชื่อใคร อย่าเพิ่งเชื่อ
เห็นหน้าแล้วอย่าเชื่อ ต้องใช้ระยะเวลาพิสูจน์กันก่อน ต้องพิสูจน์กัน อย่าไว้น้ำใจเชื่อใจใครทั้งสิ้น
ต้องพิสูจน์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น เวลาเทศน์ว่าการชี้แนะว่าสิ่งใดดี ๆ คน
มันทำเลียนแบบได้ทั้งนั้นนะ แล้วคนที่มันทำเลียนแบบขึ้นมาแล้วมันเป็นประโยชน์กับใคร มันไม่
เป็นประโยชน์กับใครทั้งสิ้น แล้วมันจะมีผลเสียหาย เสียหายทรัพยากรที่เราเสียหายไปกับมันนั้น
แหละ เราไม่ควรให้สิ่งนั้นมาทำลายเวลาที่เราจะทำคุณงามความดีกัน

ฉะนั้น ใ้พวกสืบทอดมรดก ใ้พวกสวมรอยนะ อย่าเชื่อ

แล้วครูบาอาจารย์ที่เป็นจริงก็อย่าเพิ่งเชื่อ

แล้วถ้าเวลามันเป็นจริงขึ้นมาแล้วนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเอง “ผู้ที่อยู่
กับเราจับชายจิวรเราไว้แต่ไม่ทำตามเรา เหมือนอยู่ห่างกันคนละโลก ผู้ที่อยู่ไกลเราลับขอบฟ้า
ประพุดเหมือนเรา ปฏิบัติเหมือนเรา ทำเหมือนเรา เชื่อฟังเรา เหมือนอยู่ใกล้ชิดติดกับเรา
เหมือนอยู่ใกล้ชิดติดกับเรา”

ผู้ที่จับชายจิวรไว้ ติดกันจนจับชายจิวรนะ แต่มันไม่ทำ มันคือดีดิ่ง มันขัดขึ้น มันอวดอ้าง
อยู่ห่างเรา

แต่โดยภาพเขาจับชายจิวรไว้ มันอยู่ห่างไกลละ อยู่ติดเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดเอง อยู่ติดเรา จับชายจิวรเราไว้แต่ไม่ทำตาม ไม่
เห็นธรรมและวินัยเป็นของมีค่า เอาแต่ทิฏฐิมานะของมัน อยากใหญ่อยากโต เหมือนอยู่ห่างเรา
คนละโลก คนละโลกเลย เห็นไหม

ผู้ที่อยู่ห่างไกลแสนไกลทำตามเรา ปฏิบัติตามเรา

นี่เง ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลวงปู่เสาร์
หลวงปู่มั่นเป็นผู้ค้นคว้า ครูบาอาจารย์เราเป็นผู้ค้นคว้า เป็นอันเดียวกัน

เวลาหลวงตาท่านสิ้นกิเลส องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไรหนอ รู้ได้
อย่างไร มันซาบซึ้ง ทันทัน เห็นไหม ๒,๐๐๐ กว่าปี ๒,๐๐๐ กว่าปีเหมือนปัจจุบัน อันเดียวกัน ไม่
มีกาลไม่มีเวลา ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เหมือนอยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เอวัง